

Arrest

nr. 196 776 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 20 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 augustus 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 september 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 januari 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 februari 2017.

1.3. Op 21 juni 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn en een geregistreerd vluchteling van 1948 bij UNRWA te zijn. U bent afkomstig van Gaza stad, waar u van uw geboorte tot eind 2005 of begin 2006 in het vluchtelingenkamp Al-Shati verbleef. In Gaza bent u tot het vierde middelbaar naar school gegaan en vervolgens volgde u nog een opleiding airconditioning aan een UNRWA-instituut. In Gaza werkte u als taxichauffeur en heeft u ook met airconditioning gewerkt in het Murtaja bedrijf en het Al-Shifaa ziekenhuis van het Ministerie van Volksgezondheid. Eind 2005 of begin 2006 verliet u Gaza en ging u naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), waar u tot augustus of september 2013 in Ajman en Dubai verbleef. In Abu Dhabi werkte u voor een petroleumbedrijf en in Dubai en Oman werkte u ook rond airconditioning. Op 24 augustus 2010 huwde u in de Emiraten met W.(...) F.(...) M.(...) M.(...) A.(...)-H.(...), ook een Palestijnse. Uw echtgenote was een gescheiden vrouw en heeft reeds twee kinderen uit een eerder huwelijk. Beide stiefzonen van u verblijven momenteel in België, nl. Y.(...) (M.(...), Y.(...) E Y, CG X en OV X) en M.(...) (M.(...), M.(...), CG X en OV X).

In de Emiraten was u ziek geworden en kreeg u een behandeling en medicatie. Omwille van de medicatie die u nam werd u echter gedurende zes maanden gearresteerd. Nadat u het attest van het ziekenhuis met daarop de medicatie had voorgelegd, werd u echter vrijgelaten. Anderhalf jaar later wou u naar Oman gaan, maar aan de grens werd u opnieuw gearresteerd en werd er tegen u gezegd dat er door het Openbaar Ministerie een beslissing genomen was om u uit het land te zetten. In augustus of september 2013 verliet u vervolgens de Emiraten en ging u voor de behandeling van uw stiefkind naar Jordanië. Na twee weken reisde u naar Egypte, waar u 18 dagen vastgehouden werd op de luchthaven omdat de grensovergang was gesloten. Omdat u Egypte niet binnen mocht reisde u naar Maleisië. Na een maand verviel uw verblijfsvergunning in Maleisië en ging u voor enkele dagen naar Macau, China, om vervolgens terug een maand in Maleisië te verblijven. Hierna keerde u terug naar Jordanië, waar u drie maanden verbleef alvorens via Egypte in september of oktober 2014 legaal terug te keren naar Gaza. U was van plan om uw familie maar gedurende een periode van 10 dagen te bezoeken, maar omwille van problemen aan de grensovergang diende u langer, nl. tot 5 augustus 2015, in Gaza te verblijven.

Bij uw aankomst in Gaza in september of oktober 2014 werd u aan de grensovergang door de veiligheidsdiensten van Hamas gearresteerd en naar het Al-Ansar kantoor overgebracht. U werd gedurende een week vastgehouden en tijdens deze periode werd u ondervraagd over uw werk, waarom u Gaza verlaten had, wat u deed in de Emiraten, wie u van Fatah kende in de Emiraten, of u samengewerkt had met M.(...) D.(...), enzovoort. Ook werd uw paspoort ingehouden. Na een week had uw familie een borgsom betaald en werd u vrijgelaten. U verbleef vervolgens bij uw familie in Rimal, Gaza stad. Na twee maanden werd uw paspoort teruggestuurd naar u, maar verder had u na uw vrijlating niets meer van hen gehoord. Voorts zou u ook een probleem met uw familie in Gaza hebben omwille van uw echtgenote. Omdat zij ouder is dan u, al eerder gehuwd was, kinderen heeft uit een ander huwelijk en twee miskramen van u heeft gehad, wil uw familie dat u met iemand anders trouwt om kinderen te krijgen. Uw familie wil niet dat u samen met haar in Gaza woont. In dit verband zou u echter nooit concrete problemen gehad hebben. Hiernaast heeft u in Gaza niets, bent u daar niet vrij om te doen wat u wil en kan u uw werk in Gaza niet uitvoeren. Omwille van deze redenen besloot u Gaza te verlaten.

Op 5 augustus 2015 vertrok u uit Gaza en na het betalen van 500 dollar en werd u via een tunnel naar Egypte gesmokkeld. Omdat u Gaza illegaal verlaten hebt vreest u bij een terugkeer naar Gaza door Hamas gearresteerd te worden. Vanuit Egypte reisde u via het vliegtuig en met een visum verder naar Oman. In Oman verbleef u 10 à 11 maanden en werkte u zodat u een visum voor Europa kon bekommen. Op 18 juli 2016 ontving u via de Nederlandse ambassade in Oman een Schengenvisum en op 19 juli 2016 vertrok u met het vliegtuig uit Oman en reisde u, via een transitstop in Zwitserland, naar Amsterdam, waar u op 20 juli 2016 aankwam. Op 5 augustus 2016 reisde u terug naar Oman om vervolgens terug te keren naar Europa en op 16 augustus 2016 in Düsseldorf, Duitsland, aan te komen. U reisde verder naar België en op 13 september 2016 diende u hier een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, een kopie van uw UNRWA-kaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw paspoort, uw werkbadge van Dubai, uw rijbewijs uit Oman, een ervaringscertificaat, uw puntenlijst van een UNRWA-opleiding, uw diploma van

een UNRWA-opleiding, een kopie van medische verslagen uit de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), een medisch verslag van Fedasil, uw verblijfskaart van Oman, uw verblijfskaart van de VAE en uw oud paspoort.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, of in het geval van een staatloze, uw land van gewoonlijk verblijf, uw landen en plaatsen van eerder verblijf, uw reisroute en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u niet de waarheid vertelt over waar u vóór uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf in de Gazastrook van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015. Zulks is evenwel van belang daar het voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming essentieel is dat bij voorbaat bepaald wordt in welk land de asielzoeker vroeger zijn gewone verblijfplaats had. Het is immers dit land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het CGVS betwist niet dat u van Palestijnse origine bent, noch dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Gaza Stad, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat staatlozen in het algemeen, en Palestijnen in het bijzonder, doorheen hun levensloop één of meerdere landen van gewoonlijk verblijf kunnen hebben. Het is dan ook van belang dat het CGVS kan vaststellen waar u tot vóór uw komst naar België verbleven heeft. De nood aan internationale bescherming moet in voorkomend geval dan getoetst worden ten aanzien van elk land van gewoonlijk verblijf. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als het vertrek uit het land of de landen waar een UNRWA-Palestijn voor zijn komst naar België gewoonlijk verbleven heeft niet zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil die de asielzoeker ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Indien doorheen het onderzoek van uw asielaanvraag moet worden vastgesteld dat een asielzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen vóór zijn komst naar België en het daardoor voor de Commissaris-generaal onmogelijk maakt vast te stellen dat de Gazastrook ook daadwerkelijk zijn enige dan wel laatste land van gewoonlijk verblijf was, dient te worden besloten dat de asielzoeker zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Zelfs indien kan aangenomen worden dat de Gazastrook wel het enig land van gewoonlijk verblijf van de asielzoeker is, ontslaat dit hem niet van de plicht alsnog duidelijkheid te verschaffen over zijn eerdere verblijfplaatsen vóór zijn komst naar België. In overeenstemming met artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan internationale bescherming indien een asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming zou genieten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft

vóór zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dan ook niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 in de Gazastrook verbleven heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Gaza van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 tegengesproken worden door de stempels in uw oude paspoort, die u na het gehoor op het CGVS voorlegde (zie kopie hiervan in de groene map van het administratief dossier). Hoewel u beweert Gaza in september of oktober 2014 via Egypte te zijn binnen gereisd (CGVS, p. 12) en vervolgens ononderbroken in Gaza verbleven te hebben tot 5 augustus 2015 (CGVS, p. 18-19), kunnen in uw paspoort stempels van andere landen teruggevonden worden die dateren van deze periode. Zo staan volgende stempels in uw paspoort: een 'visit pass' voor 30 dagen van Maleisië dd. 29 september 2014, een stempel van Maleisië dd. 23 oktober 2014, een 'visit pass' voor 30 dagen van Maleisië dd. 28 oktober 2014, een stempel van Maleisië dd. 25 november 2014, een 'visit pass' voor 30 dagen van Maleisië dd. 27 november 2014 en een inreisstempel van Jordanië dd. 29 november 2014 (zie groene map in het administratief dossier). Dat u na de door u beweerde datum van binnenkomst in Gaza nog dergelijke stempels in uw paspoort heeft staan ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het door u beweerde verblijf in Gaza en toont aan dat u op die data elders verbleef.

Ten tweede kunnen er aan de hand van uw Facebook-pagina, die voor iedereen zichtbaar is, waarvan u verklaarde dat het daadwerkelijk uw Facebookpagina was (CGVS, p. 7) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier van het CGVS, enkele eigenaardigheden vastgesteld worden. Waar u beweerde van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 in Gaza verbleven te hebben (CGVS, p. 12 en 18), kan er op basis van uw Facebookpagina afgeleid worden dat u in deze periode ook op andere plaatsen en in andere landen verbleven hebt. Zo postte u op 1 november 2014 nog een foto op uw Facebookpagina waarvan duidelijk afgeleid kan worden dat deze niet in Gaza in genomen is, maar wel in het 'Colmar Tropicale, Berjaya Hills Resort' in Maleisië (zie blauwe map in het administratief dossier). Dat u op 1 november 2014 een dergelijke foto uit Maleisië post is in overeenstemming met de informatie uit uw paspoort en toont andermaal aan dat u in november 2014 niet in Gaza, maar wél in Maleisië verbleef. Hiernaast kunnen er op uw Facebookpagina ook berichten teruggevonden worden waarvan kan worden afgeleid dat u in december 2014 en februari 2015 in Amman, Jordanië, verbleef (zie blauwe map in het administratief dossier). Wederom lijkt dit overeen te stemmen met de informatie die teruggevonden kon worden in uw paspoort en toont dit aan dat u op dat moment niet in Gaza verbleef, in tegenstelling tot wat u zelf beweerde. Voorts postte u op 27 juni 2015 een foto op uw Facebookpagina waarop duidelijk een wagen met een nummerplaat uit Dubai valt te zien en postte u op 24 juli 2015 een bericht waarbij u zegt in Egypte te zijn (zie blauwe map in het administratief dossier). Andermaal doet dit vermoeden dat u op dat moment niet in Gaza verbleef. Deze berichten op uw Facebookpagina ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw bewering van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 in Gaza verbleven te hebben. Dat u op uw Facebookpagina op april 2015 ook een bericht post uit Gaza City, Palestine, doet niets af aan bovenstaande vaststelling en kan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Gaza van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 niet herstellen.

Voorts kunnen er doorheen uw verklaringen ook enkele tegenstrijdigheden vastgesteld worden met betrekking tot uw verblijf in Gaza. Waar u in eerste instantie verklaarde dat u in Gaza verbleven had tot december 2015 en u toen van Gaza naar Oman was gegaan (CGVS, p. 12), beweert u later Gaza verlaten te hebben 5 augustus 2015 (CGVS, p. 18). Daarenboven verklaart u doorheen uw gehoor meermaals dat u acht maanden in Gaza gebleven bent (CGVS, p. 12 en 19). Deze periode komt echter niet overeen met uw overige verklaringen. Als u, zoals u zelf beweert, van september of oktober 2014 tot ofwel augustus 2015 ofwel december 2015 in Gaza verbleven hebt, dan is dit een periode van respectievelijk 10 à 11 maanden of 14 à 15 maanden en dus géén acht maanden. Er kan van u worden verwacht dat u een duidelijk en coherent chronologisch overzicht van uw verblijfplaatsen kan geven, dat u daar niet in slaagt doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Gaza.

Hiernaast is het ook opmerkelijk dat u beweert dat u eind 2013 voor het laatst in de Emiraten (VAE) verbleef (CGVS, p. 11), terwijl aan de hand van een stempel in uw paspoort duidelijk blijkt dat u op 11 augustus 2014 nog in de Emiraten was. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt recent vertrokken te zijn uit de Gazastrook. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in de Gazastrook kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot 5 augustus 2015 in de Gazastrook verbleven heeft, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in 2014 in de Gazastrook voorgedaan hebben, met name uw éénmalige arrestatie door Hamas aan de grensovergang van Rafah bij uw aankomst in Gaza in september of oktober 2014 (CGVS, p. 20-21). Dat u in Gaza problemen zou hebben met uw familie en dat u daar uw werk niet kan uitoefenen is betreurenswaardig, maar zij vallen niet onder de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid verteld heeft over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over waar u precies vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u dit land verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Tot slot verklaarde u geregistreerd geweest te zijn bij UNRWA (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Ter staving hiervan legt u UNRWA-registratiekaart voor dd. 21/10/2012. Dit document kan evenwel niet bestempeld worden als een bewijs van uw bewering dat u kort voor uw komst naar België in de Gazastrook hebt verbleven en er de bijstand van de UNRWA heeft genoten. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier (COI Focus Territoires Palestiniens. L'enregistrement des réfugiés palestiniens par l'Office de secours et de travaux des Nations unies pour les réfugiés de Palestine dans le Proche-Orient (UNRWA)) blijkt namelijk dat de UNRWA geen gegevens bijhoudt over de verplaatsingen van UNRWA-Palestijnen. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het verlaten van mandaatgebied van UNRWA geenszins tot gevolg heeft dat men niet langer geregistreerd zou zijn bij deze instantie. Het loutere feit dat u een registratiekaart van UNRWA neerlegt, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u tot 5 augustus 2015 in de Gazastrook verbleven heeft.

Aangezien het niet vaststaat dat u tot 5 augustus 2015 in de Gazastrook verbleef, en u evenmin middels coherente verklaringen of objectieve documenten aantoont dat u recent in Gazastrook woonachtig was - wel integendeel -, heeft u niet aangetoond daar daadwerkelijk, kort voor het indienen van uw asielaanvraag in België, de bijstand van UNRWA te hebben ingeroepen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, El Kott v. Bevándorlasi és Állampolgársági Hivatal, § 52). Bijgevolg valt u niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van de Vluchtelingenconventie.

Voor de volledigheid dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u verklaart in de laatste periode voor uw vertrek naar België in Oman verbleven te hebben. U zou naar Oman gereisd zijn met een werkvisum (CGVS, p. 18-19). Daarenboven heeft u nog steeds een geldige verblijfskaart voor Oman, geldig tot 6 december 2017 (zie groene map in het administratief dossier) en maakt u nergens melding van problemen of een vrees voor vervolging in Oman.

De door u voorgelegde stukken zijn tenslotte een aanduiding van uw herkomst, opleiding, burgerlijke stand, registratie bij UNRWA, verblijf in landen zoals Oman, Dubai, etc. en te nemen medicatie. Deze gegevens worden hier momenteel niet betwist, maar kunnen evenmin bovenstaande appreciatie van het CGVS wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, en artikel 4 van Richtlijn 2004/83, betwist verzoeker het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou hij ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd over zijn ononderbroken verblijf in de Gazastrook en bijgevolg niet zou hebben voldaan aan zijn medewerkingsplicht. Verzoeker stelt vast dat de data in zijn paspoort overeenstemmen met zijn verklaringen over zijn verblijf en periodes van verblijf, maar dat enkel de data waarover hij niet zeker was en waarover hij twijfelde, niet overeenstemmen met de data in zijn oude paspoort. Verzoeker begrijpt dan ook niet dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit zelf niet heeft opgemerkt en vindt het onredelijk dat er geen rekening werd gehouden met mogelijke vergissingen, temeer hij ook verschillende keren heeft verklaard dat hij niet zeker was. Verzoeker heeft ook zelf zijn oude paspoort, waarvan de authenticiteit niet wordt betwist, zo snel mogelijk overgemaakt aan het Commissariaat-generaal, zodat de juiste data konden worden nagegaan. Vervolgens geeft hij een overzicht van zijn verblijven met datum en wijst hij erop dat hij zijn identiteitskaart, die dateert van 26 april 2015 en waarvan de authenticiteit evenmin wordt betwist, na zijn aankomst in Gaza heeft vernieuwd.

Verzoeker meent voorts dat hij geconfronteerd had moeten worden met de 'eigenaardigheden' die het Commissariaat-generaal ontdekte op zijn Facebookpagina en die naar mening van verzoeker zijn geloofwaardigheid niet in twijfel trekken. Hij verduidelijkt het volgende: *"• Foto 01.11.2014 : Deze foto is inderdaad getrokken in Maleisië en zoals blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij in het licht van de verduidelijkingen in huidig verzoekschrift en zijn oud paspoort, verbleef hij op dat moment in Maleisië.*

• Foto's 12.2014 - 02.2015: Dit komt overeen met zijn oud paspoort en met zijn verklaringen. Verzoekende partij benadrukt hier andermaal dat hij heeft verklaard niet zeker te zijn geweest van de data, doch zijn verklaringen met betrekking tot de periodes en opeenvolgingen wel correct zijn.

• Foto van 27 juni 2015: Deze foto betreft een foto die werd getrokken rond 2012 in Dubai. Toen verzoekende partij deze foto postte was hij evenwel in Gaza. Verzoekende partij verklaart dat nergens vermeld staat dat hij op dat moment in Dubai was. Dit was een foto van vroeger, hierachter dient niets verder gezocht te worden.

• De post van 24.07.2015 : Het CGVS stelt dat verzoekende partij zou hebben gepost "een bericht waarbij u zegt in Egypte te zijn".

Niets is minder waar en alweer blijkt hier de onzorgvuldigheid waarmee dit dossier helaas werd behandeld.

Deze post heeft betrekking op een filmpje, een video waarbij verzoekende partij werd geïnterviewd in Gaza(!) over de elektriciteitsproblemen aldaar. Het betreft dus geen alleenstaand bericht.

Deze TV zender die verzoekende partij interviewde in Gaza noemt "Egypt Now" (vrije vertaling "Egypte Nu").

Verzoekende partij had bijgevolg in het Arabisch geschreven "Ik en de Elektriciteit, Egypte Nu" oftewel "Ik over de elektriciteit - Egypte Nu" (vrije vertaling).

Had het CGVS de moeite genomen om het filmpje te bekijken of een vertaler onder de arm te nemen en zich niet te baseren op de Engelse vertaling van facebook, wat toch het minimum zou zijn geweest gezien dit een reden is waarom aan de geloofwaardigheid van verzoekende partij wordt getwijfeld, dan had zij het volgende kunnen vaststellen:

- Het interview werd afgenomen door de TV zender "Egypt Now",

- Op de microfoon staat "Egypt Now" en het logo van de zender,

- Verzoekende partij geeft een interview over de elektriciteitsproblemen in Gaza,

- Op de achtergrond is er een naam van een GSMwinkeloperator "Jawal" te vinden (zoals proximus, base, ... in België); deze operator is niet terug te vinden in Egypte, wel in Gaza.

- Verzoekende verklaarde dat zij er gedurende een periode van 2 dagen, nog maar 2u elektriciteit hebben gehad en dat zij hopen dat er een oplossing komt.

- Verzoekende partij was op dat moment in Remal in de Gazastrook. Wanneer het filmpje wordt bekeken wordt vastgesteld dat ongeveer na 1 minuut afspelen, duidelijk onderaan staat vermeld "Gazastrook". Verzoekende partij zal nog trachten een foto te nemen van dit gedeelte van de film om die daarna nog te kunnen toevoegen aan het dossier."

Verzoeker is het niet eens met de beoordeling dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de periodes van zijn verblijf in Gaza en hij verwijst opnieuw naar zijn oud paspoort, dat hij

een tweetal dagen na het gehoor heeft neergelegd, om deze periodes te verduidelijken. Hij voegt hieraan toe *“Gezien bovenstaande argumenten, heeft verzoekende partij steeds verklaard gearresteerd te zijn geweest bij de grensovergang.*

Verzoekende partij valt niet terug op data maar wel op omstandigheden, situaties.

Zo stelde bij bijvoorbeeld Gaza verlaten te hebben toen Hamas aan de macht kwam, en dan plakt hij er een vermoedelijk datum op.

Zo ook verklaart hij gearresteerd te zijn bij de grensovergang en deze moet gesitueerd worden in het licht van bovenstaande in maart-april 2015.”

Voorts stelt verzoeker dat hij geen geldige verblijfsvergunning meer heeft in Oman aangezien hij het land meer dan 6 maanden heeft verlaten. Zijn situatie dient dus nog steeds ten opzichte van Gaza te worden beoordeeld. Tot slot wijst hij erop dat de authenticiteit van de door hem neergelegde documenten niet in twijfel wordt getrokken, betoogt hij dat hem het voordeel van de twijfel moet worden verleend en voert hij aan dat de asielaanvragen van zijn twee stiefkinderen, met wie hij in België samenwoont, samen met die van hem dienen te worden behandeld aangezien deze asielaanvragen niet losstaan van elkaar.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, laat verzoeker gelden als volgt: *“(…) Het CGVS motiveert de beslissing op het vlak van subsidiaire bescherming niet en verwijst enkel naar de argumenten met betrekking tot de zogenaamde ongeloofwaardige verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot zijn verblijf in Gaza.*

Verzoekende partij zal bij gevolg tevens hetzelfde doen, en zal verwijzen naar de argumenten die hij heeft aangehaald in huidig verzoekschrift en die hierboven werden uiteengezet.

Verzoekende partij verzoekt Uw Raad deze alhier voor herhaald te zien.

Minstens diende de subsidiaire bescherming te worden toegekend aan verzoekende partij.

Het tweede middel is ernstig en gegrond.”

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een kopie van verzoekers identiteitskaart en vertalingen in het Nederlands van zijn UNRWA-kaart, zijn identiteitskaart, zijn geboorteakte en zijn huwelijksakte.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 in de Gazastrook verbleven heeft daar (1) zijn verklaringen in dit verband worden tegengesproken door de stempels in zijn oude paspoort, die aantonen dat hij na de door hem beweerde datum van binnenkomst in Gaza elders verbleef, (2) ook berichten op zijn Facebookpagina de geloofwaardigheid ondermijnen van zijn bewering van september of oktober 2014 tot 5 augustus 2015 in Gaza verbleven te hebben en (3) hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn verblijf in Gaza, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in 2014 in de Gazastrook hebben voorgedaan, met name een éénmalige arrestatie door Hamas aan de grensovergang van Rafah bij zijn aankomst in Gaza in september of oktober 2014, (ii) het feit dat hij in Gaza problemen zou hebben met zijn familie en dat hij daar zijn werk niet kan uitoefenen betreurenswaardig is doch niet valt onder de criteria voorzien in de vluchtelingenconventie en er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij hierdoor een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (iii) hij niet de waarheid heeft verteld over waar hij heeft verbleven voor zijn komst naar België waardoor het Commissariaat-generaal in het ongewisse verkeert over waar hij precies voor zijn komst naar België leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij dit land verlaten heeft en hij bijgevolg, door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van zijn asielaanvraag raakt, te verzwijgen niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (iv) het loutere feit dat hij een registratiekaart van UNRWA neerlegt niet volstaat om aan te tonen dat hij tot 5 augustus 2015 in de Gazastrook verbleven heeft en hij evenmin middels coherente verklaringen of objectieve documenten aantoont dat hij recent in de Gazastrook woonachtig was, waardoor hij niet aantoont daar daadwerkelijk, kort voor het indienen van zijn asielaanvraag in België, de bijstand van UNRWA te hebben ingeroepen zodat hij niet op het toepassingsgebied valt van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1D van de vluchtelingenconventie, (v) hij verklaart in de laatste periode voor zijn vertrek naar België in Oman verbleven te hebben, hij nog steeds een geldige verblijfskaart heeft voor Oman, geldig tot 6 december 2017 en hij nergens melding maakt van problemen of een vrees voor vervolging in Oman en (vi) de door hem voorgelegde documenten een aanduiding zijn van zijn herkomst, opleiding, burgerlijke

stand, registratie bij UNRWA, verblijf in landen zoals Oman, Dubai etc. en te nemen medicatie, gegevens welke niet worden betwist maar die bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste en tweede middel kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 juni 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.6. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. De Raad merkt vooreerst op dat aan verzoekers identiteit en (oorspronkelijke) afkomst uit de Gazastrook in de bestreden beslissing op zich niet wordt getwijfeld.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "*Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...)*".

Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag bepaalt: *“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”*

Artikel 1D sluit alleen personen die “thans bescherming of bijstand genieten” van een ander orgaan of andere instelling van de Verenigde Naties dan de UNHCR, uit van de werkingssfeer van dit verdrag. Het Hof van Justitie oordeelde in het arrest *Nawras Bolbol tegen Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal* (HvJ 17 juni 2010, C-31/09) dat uit de duidelijke bewoordingen van artikel 1D van het Verdrag van Genève volgt dat alleen degenen die daadwerkelijk de door het UNRWA geboden hulp hebben ingeroepen, onder de daarin genoemde grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus vallen, welke als zodanig strikt moet worden uitgelegd en derhalve niet tevens betrekking kan hebben op personen die er enkel voor in aanmerking komen of kwamen om bescherming of bijstand van deze instelling te genieten (§ 51). In *El Kott tegen Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal* verduidelijkte het Hof dat artikel 1D moet worden uitgelegd dat de in die bepaling neergelegde grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus niet alleen van toepassing is op de personen die thans de door UNRWA verleende bijstand genieten, maar ook op diegenen die die bijstand daadwerkelijk hebben genoten kort vóór het indienen van een asielvraag in een lidstaat, voor zover die bijstand evenwel niet is opgehouden in de zin van het tweede lid (§ 52).

Het loutere feit dat verzoeker een registratiekaart van UNRWA dd. 21 oktober 2012 neerlegt volstaat niet om aan te tonen dat hij kort voor het indienen van zijn asielaanvraag in België de bijstand van UNRWA heeft ingeroepen/genoten. Immers, zoals reeds correct wordt aangehaald in de bestreden beslissing blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus *“Territoires Palestiniens. L'enregistrement des réfugiés palestiniens par l'Office de secours et de travaux des Nations unies pour les réfugiés de Palestine dans le Proche-Orient (UNRWA)”*) dat UNRWA geen gegevens bijhoudt over de verplaatsingen van UNRWA-Palestijnen en dat het verlaten van mandaatgebied van UNRWA geenszins tot gevolg heeft dat men niet langer geregistreerd zou zijn bij deze instantie.

In casu blijkt uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten dat hij eind 2005 of begin 2006 Gaza heeft verlaten en naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) ging, waar hij in Ajman en Dubai verbleef. Verzoeker had een verblijfsrecht in de VAE en huwde er op 24 augustus 2010 met W.F.M.M.A.-H., ook een Palestijnse. Hij werkte voor een petroleumbedrijf in Abu Dhabi en in Dubai werkte hij rond airconditioning. Verzoeker verklaarde dat hij in augustus of september 2013 met zijn gezin naar Jordanië ging voor de medische behandeling van zijn stiefzoon. Blijkens zijn verklaringen reisde hij na twee weken naar Egypte. Omdat hij het land niet binnen mocht reisde hij achtereenvolgens naar Maleisië, China, opnieuw Maleisië, Jordanië en Egypte, vanwaar hij in september of oktober 2014 legaal zou zijn teruggekeerd naar de Gazastrook. De geloofwaardigheid van zijn verklaringen in dit verband wordt evenwel volledig onderuit gehaald door de stempels in zijn oude paspoort en berichten op zijn Facebookpagina, waaruit ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker na de door hem beweerde binnenkomst in Gaza nog in Maleisië en Jordanië heeft verbleven. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij slecht is in het onthouden van data en poogt hij een en ander recht te zetten. Zo stelt hij dat zijn stiefzoon niet in augustus-september 2013 maar wel in 2014 ziek was. Ook erkent hij dat hij in september, oktober en november 2014 in Maleisië heeft verbleven en dat hij op 29 november 2014 naar Jordanië is gereisd, waar hij drie à vier maanden verbleef. Volgens de uiteenzetting in het verzoekschrift is hij in maart-april 2015 via Egypte naar de Gazastrook teruggekeerd, waar hij heeft verbleven tot december 2015. Ook deze versie van de feiten kan echter niet in overeenstemming worden gebracht met verzoekers verklaringen dat hij vanuit Gaza naar Oman is gegaan, waar hij de laatste periode voor zijn komst naar België gedurende 10 à 11 maanden heeft gewoond en gewerkt zodat hij een visum voor Europa kon bekomen. Aangezien verzoeker op 19 juli 2016 met een Schengenvisum vertrok uit Oman, moet zijn voorgehouden vertrek uit Gaza aldus in augustus 2015 gesitueerd worden, hetgeen verzoeker ook verklaarde tijdens zijn gehoor en zoals ook blijkt uit de stempel in verzoekers paspoort, die aangeeft dat hij op 5 augustus 2015 Gaza verliet. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor evenwel dat deze stempel in zijn paspoort vervalst is (administratief dossier, stuk 5, p. 18), hetgeen in niet geringe mate afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid alsook aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde terugkeer naar Gaza in 2015. Gelet op verzoekers wisselende en incoherente verklaringen over zowel het tijdstip van aankomst als het ogenblik van vertrek uit de Gazastrook, hecht de Raad geen geloof aan

zijn bewering als zou hij in 2014 of 2015 naar Gaza zijn teruggekeerd, noch aan zijn asielrelaas dat hiermee onlosmakelijk verbonden is. Dat verzoeker een identiteitskaart neerlegt die op 26 april 2015 in Gaza zou zijn afgeleverd kan deze appreciatie niet ombuigen. De Raad stelt zich immers vragen bij de authenticiteit van een identiteitsdocument dat in Gaza zou zijn afgeleverd door de Palestijnse Autoriteit op een ogenblik dat het bestuur over Gaza in handen was van Hamas. Ook het filmpje dat op 24 juli 2015 op verzoekers Facebookpagina werd gepost en waarvan verzoeker in het verzoekschrift stelt dat het een interview met een Egyptische televisiezender betreft over de elektriciteitsproblemen in Gaza, kan zijn beweerde verblijf van acht maanden in Gaza niet staven. Het filmpje is immers niet gedateerd zodat niet kan worden vastgesteld wanneer het werd opgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij recent in de Gazastrook heeft verbleven zodat aldus geenszins kan worden gesteld dat hij kort vóór het indienen van zijn asielaanvraag in België de bijstand van UNRWA heeft ingeroepen/genoten. Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag is derhalve niet van toepassing zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op correcte wijze de asielaanvraag van verzoeker heeft onderzocht op grond van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

2.8. Desalniettemin is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek van verzoekers zich opdringt. De Raad wijst in dit verband op artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.*

Een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.”

De parlementaire voorbereidingen inzake dit artikel stellen omtrent het begrip ‘reële bescherming’: *“Onder reële bescherming die een asielzoeker in een eerste land van asiel geniet, kan worden begrepen dat hij er een daadwerkelijke verblijfsstatus heeft, dat hij beschikt over een reële mogelijkheid tot terugkeer naar het eerste asielland en dat hij er geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikel 48/3 en 48/4 van de onderhavige wet.”* (Parl. St. Kamer 2012 - 2013, Doc 53, nr. 2555/01, p. 12).

De Raad herhaalt dat uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten blijkt dat hij na zijn vertrek uit Gaza eind 2005 of begin 2006 een verblijfsrecht heeft bekomen in de VAE, waar hij jarenlang woonde en werkte, in het huwelijk is getreden en een gezin heeft gesticht. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn echtgenote thans nog steeds in Dubai verblijft (administratief dossier, stuk 5, p. 8). Verzoeker beweert dat hij in augustus of september 2013 werd gearresteerd, ‘onthoemd’ en het land werd uitgezet (administratief dossier, stuk 5, p. 10-11). Zijn beweringen in dit verband moeten naar het oordeel van de Raad echter ten zeerste twijfelachtig worden geacht. Vooreerst slaagt verzoeker er geenszins in aannemelijk te maken dat hij zijn verblijfsrecht in de VAE zou hebben verloren omdat hij anderhalf jaar voordien bepaalde medicatie heeft genomen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij omwille van deze medicatie werd gearresteerd maar werd vrijgelaten nadat hij een attest van het ziekenhuis had voorgelegd. Verzoeker kon zijn leven en zijn werk hernemen (administratief dossier, stuk 5, p. 23). Verzoekers verklaring *“na 1,5 jaar heeft het openbaar ministerie verklaard dat ze niet tevreden zijn met de beslissing van de rechtbank en dat ik buiten het land gezet moet worden”* komt de Raad dan ook weinig geloofwaardig over. De Raad dient na lezing van het gehoorverslag en het administratief dossier vast te stellen dat de *protection officer* niet verder is ingegaan op verzoekers verklaringen in dit verband en dat evenmin werd onderzocht of deze door verzoeker geschetste gang van zaken gangbare praktijk is in de VAE. Daarnaast leest de Raad in verzoekers verklaringen dat hij, nadat hij uit de VAE werd weggestuurd, naar Jordanië ging voor de behandeling van zijn stiefzoon (administratief dossier, stuk 5, p. 11). Verzoekers verklaringen ***“De eerste keer dat u naar Jordanië ging, van wanneer tot wanneer was dat? Eerste keer in Jordanië? Toen u in 2013 ging, van wanneer tot wanneer ging u toen? Eerste keer was voor twee weken, verblijfsvergunning voor twee weken, daarna terug naar Emiraten. (...) U zei daarnet dat u voor een periode van 1,5 jaar in Jordanië mocht blijven, hoe lang bent u effectief daar gebleven? Ik begrijp uw vraag niet, bedoelt u maximum? Continu voor drie maanden, dat is maximum. Daarna ging ik telkens terug naar Emiraten voor werk, voor ongeveer 10 dagen bleef ik in Jordanië. (...)”*** (administratief dossier, stuk 5, p. 11, eigen onderlijning) zijn echter onverenigbaar met zijn stelling dat hij reeds op het ogenblik van de behandeling van zijn stiefzoon in Jordanië niet langer beschikte over een verblijfsrecht in de VAE. De geloofwaardigheid van verzoekers

verklaringen in dit verband wordt eens te meer onderuit gehaald door de 'correctie' in het verzoekschrift dat zijn stiefzoon niet in augustus-september 2013 maar wel in 2014 ziek was, waarmee hij de hele chronologie van zijn relaas op losse schroeven zet, in het bijzonder zijn bewering dat hij eind 2013, *i.e.* augustus of september 2013, voor het laatst in de VAE verbleef (administratief dossier, stuk 5, p. 10-11). Deze bewering wordt overigens tevens tegengesproken door een stempel in verzoekers paspoort waaruit duidelijk blijkt dat hij op 11 augustus 2014 nog in de Emiraten was. Uit het administratief dossier blijkt tot slot dat verzoeker een 'Resident Identity Card' van de VAE neerlegt, geldig tot 19 november 2015. Het moet naar het oordeel van de Raad evenwel bevreemdend worden geacht dat verzoeker een degelijke kaart nog in zijn bezit zou hebben zo hij daadwerkelijk in 2013 zou zijn gearresteerd en het land zou zijn uitgezet. Het lijkt de Raad immers logisch dat verzoeker alle documenten die aantonen dat hij beschikt over een verblijfsrecht in de VAE zou moeten inleveren op het ogenblik dat dit verblijfsrecht wordt ingetrokken, dit om te vermijden dat hij met geldige documenten het land terug zou kunnen binnenkomen. Dat verzoeker aldus nog over een originele 'Resident Identity Card' van de VAE beschikt doet naar mening van de Raad dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent het verlies van zijn verblijfsrecht in de VAE.

De vaststellingen dat (1) verzoeker weinig overtuigende verklaringen aflegt aangaande (het verlies van) zijn verblijfsstatus in de VAE en (2) het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verder heeft onderzocht of verzoeker zijn verblijfsrecht kan verloren hebben in de omstandigheden zoals deze door hem werden geschetst, noch of hij als echtgenoot van een legaal in de VAE verblijvende dame desgevallend zijn verblijfstitel zou kunnen hernieuwen en er zijn echtgenote opnieuw kan vervoegen, maken het voor de Raad onmogelijk om te oordelen of de VAE desgevallend als eerste land van asiel in de zin van artikel 48/5, §4 kan worden beschouwd. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 juni 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS